Eïn Aya

Enseignements n°12 & 13 - Traité Brakhot - Chapitre 1

נראה דחצות לילה הראשונה הוא זמן המנוחה בטבע. ודוד המע"ה מצר שכל פעולותיו בזמן הפעולה הי' רק לצורך ישראל, ע"כ בחר לעשות לעצמו רק בזמן הראוי למנוחה. ע"כ עיקר עבודתו לצורך הכלל אמר חצות לילה, אבל מצד צורך עצמו אמר קדמתי בנשף. והנה החילוקים דבין עבודתו לצורך ישראל לבין עבודתו לצרכי עצמו הי' בשלשה דרכים, האחת היא הקביעות, שצרכי ישראל אי אפשר להפסיק יום אחד מלעסוק בהם, כמשה"כ : "לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו". מה שאין כן מצד העבודה הפרטית, אינו דומה יום אחד לחבירו, ויתכן לפול בזה ביטול. ב', החיזוק שבעבודת הכלל, שם כל מעיניו ולא היו כוחותיו הגופניים מונעים אותו כלל. ובעבודתו הפרטית הדבר תלוי במדות כל יום ושינויו. הג', עיקר עבודתו בעד הכלל הי' השירות והתשבחות, שכן העיד על עצמו נעים זמירות ישראל, אבל עסק התורה שלו הי' בעבור ענינו הפרטי, וכל מה שעסק בתורה מצד הכלל, הי' כדי לכונן הבנין של זמירות ישראל, שזה הי' מדתו עבור הכלל. ע"כ פי' כ"א מהני אמוראי חלק אחד מההבדל שבין עבודתו שבחצי לילה הראשונה, שהיתה בזמן המנוחה, שאז הי' כל עבודתו עבור ענין עצמו הפרטי, לחצי לילה השני', שאז באה זמן העבודה העקרית והי' מסור רק לענין הכלל. ע"כ פי' ר"א ע"ד ענין הקביעות, מעולם לא עבר עלי חצות לילה בשינה, כי עבודת הכלל הי' אצלו דבר קבוע שלא יחסר בשום אופן, מה שא"כ בעבודת הפרט. ר"ז אומר עד חצות לילה, שהי' עסקו בעבודתו

Voyons plus clair

Une mise en perspective des grandes thématiques de l'actualité à la lueur de l'érudition juive véritable.

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions

הפרטית, הי' מתנמנם כסוס, והי' כח הגוף מתערב בו בתור איש פרטי, משא"כ אח"כ הי' מתגבר כארי ולא היו כוחות החומר מונעים כלל מעבודת הכלל. רב אשי אמר עד חצות לילה הי' עוסק בתורה, זה הי' מצד ענינו הפרטי, מכאן ואילך בשירות ותשבחות, שהוא ענינו הכללי, כמש"כ נעים זמירות ישראל.

מה שהמשילוהו לב' הבע"ח הללו, נראה דשני אלה הבע"ח המה לוחמים ומנצחים, אלא שהסוס מוכן למלחמה לא מצד עצמו, כ"א שיהי' כלי שימוש להאדם הרוכב עליו אוסר המלחמה על ידו, והארי בגבורתו בעצמו משיב לשונאיו גמול. ה"נ יש במלך ב' מיני גבורות, הא' מצד עצמו ובענין זכות התורה והתפילה, שבהם עיקר נצחונם של ישראל, הוא זכותו בעצמו שבזה הרבים נשענים ונצולים. הכח הב' שמשתמש בזכותם של ציבור. ע"כ בעת שמשתמש בזכותם של ציבור, הוא דומה לסוס שהוא מוכן למלחמה רק בתור אמצעי, והלוחם רוכב עליו, וה"נ

כשהוא עומד בזו המדרגה נקרא "עבד לעם הזה", וכמו שביארתי במ"א ענין זה בארוכה בעה"י, ע"כ נמשל כסוס, וזה הי' כוחו של דוד עד חצות, שהיתה עבודתו ותורתו במצב שאינו של שלמות גמור כפי גודל ערכו, והי' משתמש בכחן של כלל ישראל. מכאן ואילך הי' מתגבר כארי, שבעצמו יריע ויצריח על אויביו, והיו ישראל נהנים מקדושתו ומכחו שהי' מגין עליהם כפי גודל ערך עבודתו.

Voyons plus clair

Une mise en perspective des grandes thématiques de l'actualité à la lueur de l'érudition juive véritable.

Commandez : Tel. (Fr) : +33.1.80.91.62.91 - (Isr) : +972.77.466.03.32 - www.torah-box.com/editions